

Bylo to v dobách osvícených, před branou krysař stál,
městem šlo jako pohlazení, když na píšťalku hrál.
Viděl jak brány se otvírají a každý šel mu vstříc,
že lidé jeho píseň znají, každý chtěl slyšet víc.

Bylo to v dobách osvícených, před branou krysař stál,
až jednou se svým doprovodem přišel i sám pan král,
prodej mi flétnu, chlapče milý, já všechno zlato ti za ni dám,
ten nápěv tolik roztomilý, dávno v srdci mám.

Tady ji máte pane králi, ať píšťalka je tvou,
ať v kámen nikdy nepromění písničku nevinou.
Vyjdi s tou písní mezi lidi, na každou ze všech cest,
ať slepý rázem krásu vidí, otvírej brány měst.

Otvírej srdce zatvrzelá, tulákům lámej hůl,
ať s tebou zpívá země celá, dej království všem půl.
Krejčíkům plátno, rybářům síť a včelám květů pyl,
já zase musím svou cestou jít, ty zpívej ze všech sil.

Bylo to v dobách osvícených, před branou krysař stál,
městem šlo jako pohlazení, když na píšťalku hrál.
Kde jsou ty doby osvícené, zatímco svět šel dál,
kde jsou ty písně zanícené, kam zmizel ten, co je hrál.